

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. listopadu 2019 v senátě složeném z předsedy Miroslava Nováka a soudců JUDr. Miroslava Nováka a JUDr. Dany Kancírové v trestní věci obžalovaného **1. M.P., nar. XXXXX**, a **2. právnické osoby XXXXX**, odvolání obžalovaného a právnické osoby proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18.7.2019, č.j. 2 T 9/2019-431, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o uložení trestu zákazu činnosti obžalované právnické osobě XXXXX.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalované právnické osobě XXXXX, se sídlem XXXXX, se podle § 20 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. **ukládá trest zákazu činnosti v trvání 3 (tří) let.**

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **M.P. zamítá.**

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalovaného M.P. a právnickou osobu XXXXX vinnými přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se měli dopustit dle zjištění soudu I. stupně tím, že **M.P.** dne 25. 6. 2014 v Brně, na základě plné moci, kterou mu udělila Š.P., jednatelka společnosti XXXXX a jeho prostřednictvím, v rámci její činnosti a v jejím zájmu, **spol. XXXXX**, doručil elektronicky Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., IČ: 72080043, sídlem Příkop 819/25, 604 23 Brno, Přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2014, v němž v úmyslu opatřit si neoprávněný majetkový prospěch uplatnil nárok na odpočet daně v celkové výši 331.275,- Kč z faktury č. 2014007, vystavené dne 30. 5. 2014 se základem daně 1.500.000,- Kč a s DPH 315.000,- Kč, na koupi osobního vozidla AUDI A6 ALLRAD QUATRO a z faktury č. 20140014, vystavené dne

15. 5. 2014 se základem daně 77.500,- Kč a s DPH 16.275,- Kč, na pronájem osobního vozidla AUDI A6 ALLRAD QUATRO, obě faktury vystavené dodavatelem XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX odběrateli XXXXX, ačkoli věděl, že tvrzení v obou fakturách jsou fiktivní a k přijatému zdanitelnému plnění s nárokem na odpočet DPH z dotyčných faktur společnosti XXXXX nedošlo, a poněvadž v průběhu daňové kontroly na Finančním úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I neprokázal oprávněnost uplatňovaného nároku na odpočet DPH z předmětných faktur a jmenovaný finanční úřad společnosti XXXXX neuznal nárok na odpočet daně, tak v souvislosti s tímto jednáním škodu České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I nezpůsobil.

2. Za to obžalovanému M.P. byl podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let a právnické osobě XXXXX podle § 20 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim trest zákazu činnosti v trvání 10 let.
3. Proti tomuto rozsudku si oba tedy obžalovaný M.P. i právnická osoba XXXXX podali včas odvolání a toto odvolání bylo společným obhájcem též odůvodněno. Obhájce trval na tom, že žádný trestný čin se nestal a také, že jednáním před soudem I. stupně prokázán nebyl. Zopakoval obhajobu obou obžalovaných z hlavního líčení, kdy připustil jediné pochybení, že společnost XXXXX nepodala daňové přiznání k DPH. Bez konkrétních okolností napadá soud I. stupně, že špatně vyložil zásadu v pochybnostech ve prospěch obviněného, že si zcela chybně vyložil princip ultima ratio. Bez dalšího má za to, že soud I. stupně hodnotil důkazy účelově ryze v neprospěch obžalovaných. Taktéž má výhrady k výši údajné způsobené škody a uzavírá, že přinejmenším s ohledem na zásadu v pochybnostech ve prospěch obžalovaných bylo třeba obžalované oba zprostit eventuálně věc vrátit soudu I. stupně nebo dokonce státnímu zástupci k došetření.
4. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výroky napadeného rozsudku v intencích podaného odvolání, přezkoumal zároveň způsob řízení před soudem I. stupně a dospěl k následujícím závěrům.
5. Pokud jde o způsob řízení před soudem I. stupně tak zde odvolací soud závady neshledal, neboť důkazy, tak jak byly prováděny v průběhu hlavního líčení byly prováděny způsobem tak jak předpokládá trestní řád, přičemž tedy veškeré důkazy takto provedené mohly být užity soudem I. stupně k úvahách o vině či trestu.
6. Odvolací soud neshledal závady ani co do rozsahu provedeného dokazování. Ve věci byli vyslechnuti svědci, byly opatřeny zejména, co do rozsahu, listiny související s podnikáním obou obžalovaných, kdy ze všech těchto provedených důkazů bylo možno dojít k jednoznačnému závěru o vině či trestu.
7. Pokud jde o úvahy a závěry soudu I. stupně, na základě kterých dovodil vinu obou obžalovaných, tak těmito úvahám a závěrům nelze vytknout nic. Rozhodně se nelze ztotožnit s postojem, který zaujímají oba obžalovaní od počátku a které se znovu opakují v podaném odvolání. Především je třeba zdůraznit samotnou podstatu trestné činnosti spočívající v podvodném obchodování s automobilem a jeho pronájmem, kdy jak je patrné z celého obsahu spisu od J.S. firma XXXXX odkupuje předmětné vozidlo. Toto vozidlo není placeno touto společností, ale společností XXXXX, kde je jednatelem obžalovaný P. a tato XXXXX prodává toto vozidlo žalované XXXXX, kdy celý tento obchod faktický provádí obžalovaný M.P. jednak jako jednatel na základě plné moci za XXXXX a za žalovanou XXXXX
8. XXXXX po údajném obchodu se stává tzv. chybějícím obchodníkem, neboť jednak nepodal daňové přiznání v této souvislosti a od tohoto okamžiku se stal zcela nekontaktním a své daňové povinnosti neuhradil.

9. Dalším byť nepřímým důkazem o podvodném jednání je okolnost, že následně se žalovaná XXXXX zavazuje chybějící DPH za XXXXX uhradit, což z hlediska obchodního je zcela nesmyslné. Tež je třeba připomenout, že společnost XXXXX i společnost XXXXX sídlí na téže virtuální adrese ani jedna z nich nemá žádné zaměstnance, nemá žádné výrobní zařízení, nemá prostě nic.
10. Souhrn všech těchto okolností rozhodně vede k závěru o podvodném jednání v souvislosti s daněmi. Na jedné straně je platba za vozidlo J.S. provedena bezhotovostně a tudíž je tedy dohledatelná z účtu společnosti XXXXX, kdy na druhé straně údajná platba obžalované XXXXX vůči XXXXX až bylo domluveno v kupní smlouvě, že bude provedena bezhotovostním převodem, je následně dokládána příjmovými pokladními doklady a stvrzenkami o úhradě tohoto vozidla ač v účetnictví žádné takové doklady neexistují.
11. Pokud tedy soud I. stupně došel k těmto skutkovým závěrům, tyto závěry mají svůj reálný podklad v provedeném dokazování a potom správně bylo kvalifikováno toto jednání jako přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku a to ve stadiu pokusu, neboť díky snažení finančního úřadu k vyplacení nadměrného DPH firmě obžalované XXXXX nedošlo. Pokud je ze strany obžalovaných namítáno chybné vyčíslení způsobené škody ze strany finančního úřadu, v tomto směru je možno odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně, kde bylo toto vyčíslení ze strany XXXXX napadeno, kdy tato žaloba byla rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2019 pod č.j. 30 Af 100/2016-46 zamítnuta.
12. Obžalovanému P. hrozil trest odnětí svobody v rozpětí 6 měsíců až 3 let. Přesto, že byl tento obžalovaný již dvakrát soudem trestán, byť pro jiný druh majetkové trestné činnosti tedy lichvu a vydírání a nyní projednávanou trestnou činnost spáchal dříve než byly vyhlášeny oba odsuzující rozsudky, přesto správně soud I. stupně neuložil trest jako trest souhrnný, neboť v obou případech byly uloženy podmíněné tresty odnětí svobody, tedy přesněji řečeno Okresním soudem v Hodoníně ve věci 3 T 204/2012 byl uložen trest souhrnný i za předchozí odsouzení a to trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu do 14.11.2018. Obžalovaný se z tohoto podmíněného trestu tedy osvědčil a proto byl správně uložen trest jako samostatný.
13. Za této situace potom se uložený trest odnětí svobody uložený jen těsně nad spodní hranic trestní sazby jeví jako spíše velmi mírný než nepřiměřeně přísný v kontextu toho, že byl odložen na krátkou zkušební dobu 2 let.
14. Pokud jde o trest, který byl uložen právnické osobě XXXXX tak zde odvolací soud nemůže souhlasit s uloženým trestem. Co do druhu trestu nelze mít výhrady, avšak uložení trestu na samé horní hranici trestí sazby se jeví jako zcela nepřiměřené a lze v tomto směru souhlasit s obhajobou, že je to fakticky likvidační záležitost, byť i dle názoru odvolacího soudu firma je zcela fiktivní a prázdná již dnes. Z výše uvedeného důvodu proto odvolací soud zrušil výrok o trestu právnické osoby a sám rozhodl ve věci tak, že uložil trest zákazu činnosti na kratší dobu, tedy tři let.
15. Jiné závady ve věci odvolací soud neshledal, proto odvolání obžalovaného M.P. jako nedůvodné zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to pašální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Pašální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 21.11.2019

Miroslav Dlouhý v.r.

předseda senátu